

През втората половина на XVI век някои цигани напускат Швеция и мигрират във Финландия. През 1560 г. лутеранският архиепископ Петри нарежда на свещениците да не кръщават и да не погребват цигани; заповедта е отменена през 1586 г., когато свещениците са задължени да кръщават децата и да проповядват Христовото учение, за да мотивират циганите да изоставят чергарството. През 1594 г. обаче църковният синод в Линкьопинг възприема предишната практика.

През 1637 г. е приет нов закон, съгласно който циганите трябва да напуснат страната, в противен случай мъжете ще бъдат екзекутирани, а жените – прогонени със сила. В закона думата *Zigenare* за пръв път са използва за описание на циганите. Преди това те са наричани **тата̀ре** (*tattare*; има и други начини на изписване). През 1642 г. и през 1662 г. са взети още по-стриктни мерки, но въпреки това няма сведения за наказани цигани съгласно приетите закони. През 1748 г. е обнародван декрет за прогонване на цигани, които не са родени в Швеция. Предполага се, че значителен брой роми остават в Швеция и се сливат с местното чергарско население, обособявайки се в характерната група *тата̀ре* или *ресанде* (чергари).

През 1860 г. са отменени ограниченията за влизане в страната и това стимулира нов приток на цигани имигранти, предимно **влахи**. Съгласно Закона за депортиране от 1914 г. циганите могат да бъдат депортирани и да им бъде отказан достъп до страната, но живеещите вече в Швеция цигани не са пропъдени. Преброяването от 1922 г. регистрира присъствието на 250 цигани и 1500 **тата̀ре** в Швеция, а преброяването през периода на войната (1943 г.) – 453 цигани. През 1954 г. правителството отменя Закона за депортация от 1914 г., което спомага за навлизането на нови имигранти цигани. През 1960 г. държавата поема отговорността по настаняването на циганите и чергарството на практика преставя да съществува. По това време в Швеция има 100 уседнали цигани и 125 семейства на чергари. До 1965 г. едва 4% от циганското население живеят в **каравани**.

През 1963 г. **Катерина Тайкон** издава първата си книга *Zigenarska*, историята на нейното детство. Тайкон се включва в кампания за допускане на циганите от общността **калдераш** от Франция и Испания. Правителството решава да проведе политика на „организирана имиграция“ на цигани, поставяйки определена квота. През последните години в Швеция идват много цигани от Източна Европа и Югославия и надвишават по численост потомците на циганите влахи, пристигнали в края на